

Sygn. akt VII Pa 60/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 września 2019 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Marcin Graczyk

Sędziowie SO Renata Gąsior (spr.)

SO Agnieszka Stachurska

Protokolant st.sekr.sądowy Mariusz Żelazek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 września 2019 r. w Warszawie

sprawy P. A., D. K., J. M., K. S., M. U., P. W., A. Z.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o wyrównanie wynagrodzenia

na skutek apelacji wniesionej przez pozwaną

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 12 marca 2019 r., sygn. akt VI P 131/17

1. oddała apelację,
2. zasądza od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej na rzecz powoda **A. Z.** kwotę 675,00 zł (sześćset siedemdziesiąt pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za instancję odwoławczą,
3. zasądza od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej na rzecz powoda **M. U.** kwotę 1.350,00 zł (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za instancję odwoławczą,
4. zasądza od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej na rzecz powoda **K. S.** kwotę 675,00 zł (sześćset siedemdziesiąt pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za instancję odwoławczą,
5. zasądza od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej na rzecz powoda **J. M.** kwotę 1.350,00 zł (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za instancję odwoławczą,
6. zasądza od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej na rzecz powoda **P. W.** kwotę 675,00 zł (sześćset siedemdziesiąt pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za instancję odwoławczą,
7. zasądza od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej na rzecz powoda **P. A.** 1.350,00 zł (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za instancję odwoławczą,
8. zasądza od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej na rzecz powoda **D. K.** kwotę 337,50 zł (trzysta trzydzieści siedem złotych pięćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za instancję odwoławczą.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 12 marca 2019 r. w punkcie I zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz:

1. A. Z. następujące kwoty:

- 578,64 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty;
- 591,71 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 września 2015 r. do dnia zapłaty;
- 610,45 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 października 2015 r. do dnia zapłaty;
- 529,47 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 listopada 2015 r. do dnia zapłaty;
- 927,89 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 grudnia 2015 r. do dnia zapłaty;
- 631,86 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;
- 609,47 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lutego 2016 r. do dnia zapłaty;
- 500,00 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 marca 2016 r. do dnia zapłaty;
- 654,55 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty;
- 427,65 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 maja 2016 r. do dnia zapłaty;
- 391,18 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty;
- 411,93 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lipca 2016 r. do dnia zapłaty;
- 279,72 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty;
- 285,35 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 września 2016 r. do dnia zapłaty;
- 274,76 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 października 2016 r. do dnia zapłaty;
- 285,06 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 listopada 2016 r. do dnia zapłaty;
- 274,80 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty;
- 151,91 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 stycznia 2017 r. do dnia zapłaty tytułem wyrównania wynagrodzenia za okres od lipca 2015 r. do dnia 20 grudnia 2016 r.;
- 573,33 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 16 października 2015 r. do dnia zapłaty tytułem wyrównania premii rocznej za 2015 r.;
- 273,42 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 16 października 2016 r. do dnia zapłaty tytułem wyrównania premii rocznej za 2016 r.;
- 900,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

2. M. U. następujące kwoty:

- 799,82 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty;
 - 773,42 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 maja 2015 r. do dnia zapłaty;
 - 784,49 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 czerwca 2015 r. do dnia zapłaty;
 - 786,57 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lipca 2015 r. do dnia zapłaty;
 - 776,53 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty;
 - 785,58 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 września 2015 r. do dnia zapłaty;
 - 792,48 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 października 2015 r. do dnia zapłaty;
 - 753,52 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 listopada 2015 r. do dnia zapłaty;
 - 792,21 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 grudnia 2015 r. do dnia zapłaty;
 - 810,47 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;
 - 799,57 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lutego 2016 r. do dnia zapłaty;
 - 711,32 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 marca 2016 r. do dnia zapłaty;
 - 877,26 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty;
 - 532,93 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 maja 2016 r. do dnia zapłaty;
 - 534,19 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty;
 - 531,78 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lipca 2016 r. do dnia zapłaty;
 - 411,02 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty;
 - 416,46 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 września 2016 r. do dnia zapłaty;
 - 413,92 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 października 2016 r. do dnia zapłaty;
 - 416,98 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 listopada 2016 r. do dnia zapłaty;
 - 339,54 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty tytułem wyrównania wynagrodzenia za okres od marca 2015 r. do listopada 2016 r.;
 - 796,45 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 16 października 2015 r. do dnia zapłaty tytułem wyrównania premii rocznej za 2015 r.;
 - 402,80 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 16 października 2016 r. do dnia zapłaty tytułem wyrównania premii rocznej za 2016 r.;
 - 1800,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego
3. K. S. następujące kwoty:
- 445,45 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 września 2015 r. do dnia zapłaty;
 - 482,87 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 października 2015 r. do dnia zapłaty;

- 431,31 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 listopada 2015 r. do dnia zapłaty;
- 448,56 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 grudnia 2015 r. do dnia zapłaty;
- 473,49 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;
- 482,31 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lutego 2016 r. do dnia zapłaty;
- 378,98 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 marca 2016 r. do dnia zapłaty;
- 459,32 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty;
- 234,91 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 maja 2016 r. do dnia zapłaty;
- 231,99 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty;
- 227,11 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lipca 2016 r. do dnia zapłaty;
- 828,75 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty;
- 974,27 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 września 2016 r. do dnia zapłaty;
- 1060,81 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 października 2016 r. do dnia zapłaty;
- 111,17 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 listopada 2016 r. do dnia zapłaty;
- 109,22 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty tytułem wyrównania wynagrodzenia za okres od sierpnia 2015 r. do listopada 2016 r.;
- 443,51 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 16 października 2015 r. do dnia zapłaty tytułem wyrównania nagrody rocznej za 2015 r.;
- 95,27 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 16 października 2016 r. do dnia zapłaty tytułem wyrównania nagrody rocznej za 2016 r.;
- 900,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

4. J. M. następujące kwoty:

- 725,00 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 maja 2015 r. do dnia zapłaty;
- 746,38 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 czerwca 2015 r. do dnia zapłaty;
- 745,06 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lipca 2015 r. do dnia zapłaty;
- 745,11 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty;
- 751,05 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 września 2015 r. do dnia zapłaty;
- 733,64 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 października 2015 r. do dnia zapłaty;
- 451,01 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 listopada 2015 r. do dnia zapłaty;
- 737,92 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 grudnia 2015 r. do dnia zapłaty;
- 768,14 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

- 754,83 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lutego 2016 r. do dnia zapłaty;
- 644,74 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 marca 2016 r. do dnia zapłaty;
- 738,46 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty;
- 502,84 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 maja 2016 r. do dnia zapłaty;
- 508,42 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty;
- 509,33 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lipca 2016 r. do dnia zapłaty;
- 389,82 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty;
- 391,35 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 września 2016 r. do dnia zapłaty;
- 392,76 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 października 2016 r. do dnia zapłaty;
- 392,66 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 listopada 2016 r. do dnia zapłaty;
- 391,80 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty;
- 230,67 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 stycznia 2017 r. do dnia zapłaty tytułem wyrównania wynagrodzenia za okres od kwietnia 2015 r. do dnia 20 grudnia 2016 r.;
- 717,05 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 16 października 2015 r. do dnia zapłaty tytułem wyrównania premii rocznej za 2015 r.;
- 381,52 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 16 października 2016 r. do dnia zapłaty tytułem wyrównania premii rocznej za 2016 r.;
- 1800,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

5. P. W. następujące kwoty:

- 511,17 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty;
- 505,74 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 września 2015 r. do dnia zapłaty;
- 533,81 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 października 2015 r. do dnia zapłaty;
- 453,17 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 listopada 2015 r. do dnia zapłaty;
- 510,56 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 grudnia 2015 r. do dnia zapłaty;
- 496,43 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;
- 504,26 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lutego 2016 r. do dnia zapłaty;
- 463,51 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 marca 2016 r. do dnia zapłaty;
- 555,65 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty;
- 290,73 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 maja 2016 r. do dnia zapłaty;
- 298,14 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty;

- 304,62 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lipca 2016 r. do dnia zapłaty;
- 175,95 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty;
- 294,06 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 września 2016 r. do dnia zapłaty;
- 173,54 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 października 2016 r. do dnia zapłaty;
- 181,60 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 listopada 2016 r. do dnia zapłaty;
- 179,34 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty tytułem wyrównania wynagrodzenia za okres od lipca 2015 r. do listopada 2016 r.;
- 506,74 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 16 października 2015 r. do dnia zapłaty tytułem wyrównania premii rocznej za 2015 r.;
- 162,73 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 16 października 2016 r. do dnia zapłaty tytułem wyrównania premii rocznej za 2016 r.;
- 900,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

6. P. A. następujące kwoty:

- 648,00 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 marca 2015 r. do dnia zapłaty;
- 648,00 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty;
- 648,00 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 maja 2015 r. do dnia zapłaty;
- 648,00 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 czerwca 2015 r. do dnia zapłaty;
- 648,00 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lipca 2015 r. do dnia zapłaty;
- 648,00 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty;
- 648,00 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 września 2015 r. do dnia zapłaty;
- 648,00 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 października 2015 r. do dnia zapłaty;
- 648,00 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 listopada 2015 r. do dnia zapłaty;
- 648,00 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 grudnia 2015 r. do dnia zapłaty;
- 648,00 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;
- 648,00 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lutego 2016 r. do dnia zapłaty;
- 648,00 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 marca 2016 r. do dnia zapłaty;
- 648,00 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty;
- 648,00 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 maja 2016 r. do dnia zapłaty;
- 648,00 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty;
- 648,00 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lipca 2016 r. do dnia zapłaty;

- 324,00 złote z ustawowymi odsetkami od dnia 11 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty tytułem wyrównania wynagrodzenia za okres od lutego 2015 r. do dnia 15 lipca 2016 r.;

- 648,00 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 16 października 2015 r. do dnia zapłaty tytułem wyrównania premii rocznej za 2015r.;

- 1800,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

7. D. K. następujące kwoty:

- 672,00 złote z ustawowymi odsetkami od dnia 11 października 2015 r. do dnia zapłaty;

- 672,00 złote z ustawowymi odsetkami od dnia 11 listopada 2015 r. do dnia zapłaty;

- 672,00 złote z ustawowymi odsetkami od dnia 11 grudnia 2015 r. do dnia zapłaty;

- 238,45 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 11 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty tytułem wyrównania wynagrodzenia za okres od września 2015 r. do dnia 11 grudnia 2015 r.

- 672,00 złote z ustawowymi odsetkami od dnia 16 października 2015 r. do dnia zapłaty tytułem wyrównania nagrody rocznej za 2015r.;

- 450,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Jednocześnie Sąd I instancji w punkcie II wyrokowi nadał rygor natychmiastowej wykonalności w zakresie punktów:

1.1 do kwoty 2680,94 złotych;

1.2 do kwoty 2881,81 złotych;

1.3 do kwoty 3242,62 złotych;

1.4 do kwoty 2726,06 złotych;

1.5 do kwoty 2974,24 złotych;

1.6 do kwoty 2810,81 złotych;

1.7 do kwoty 2612,59 złotych.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

P. A. pozostawał z pozwaną w stosunku pracy na podstawie zawartej umowy o pracę na czas nieokreślony: od dnia 24 kwietnia 2007r., D. K. od dnia 2 lipca 2012r., J. M. od dnia 1 lutego 2007 r., K. S. od dnia 5 lutego 2003 r., M. U. od dnia 1 sierpnia 2000 r., P. W. od dnia 20 stycznia 2012 r. a A. Z.

od dnia 20 września 2013 r. Powodowie zatrudnieni byli na stanowiskach pracownika ochrony. P. A. od lutego 2015 r. do marca 2016 r. otrzymywał wynagrodzenie zasadnicze w ramach umowy o pracę zawartej

z pozwaną w kwocie 2.060 złotych miesięcznie. Następnie od kwietnia do czerwca 2016 r. zarabiał 2.210,00 złotych i w lipcu 2016 r. 2.310,00 złotych. Otrzymał on nadto premię roczną za 2015 r. w kwocie 2.140,76 złotych. D. K. w miesiącach od września do grudnia 2015 r. otrzymywał wynagrodzenie zasadnicze w ramach umowy o pracę zawartej z pozwaną

w kwocie 2.000,00 złotych miesięcznie za wrzesień i październik, 600,00 złotych za listopad oraz 818,18 złotych za grudzień. Otrzymał on nadto premię roczną za 2015 r. w kwocie 2.504,73 złotych. J. M. w miesiącach od kwietnia 2015 r. do marca 2016 r. otrzymywał wynagrodzenie zasadnicze

w ramach umowy o pracę zawartej z pozwaną w kwocie 2.008,50 złotych miesięcznie. Następnie od kwietnia do czerwca 2016 r. zarabiał 2.158,50 złotych a od lipca do grudnia 2016 r. 2.258,00 złotych. Nadto otrzymał on premię roczną za 2015 r. w kwocie 2.434,82 złotych oraz za 2016 r. w kwocie 2.523,14 złotych. K. S. w miesiącach od sierpnia 2015 r. do marca 2016 r. otrzymywał wynagrodzenie zasadnicze w ramach umowy o pracę zawartej z pozwaną w kwocie 2.266,00 złotych. Następnie w 2016 r. od kwietnia do czerwca zarabiał 2.416,00 złotych, w lipcu 2.012,80 złotych, w sierpniu 2.096,67 złotych, we wrześniu 1.928,93 złotych, zaś w październiku i w listopadzie 2.516,00 złotych. Nadto otrzymał on premię roczną za 2015 r.

w kwocie 3.008,98 złotych oraz za 2016 r. w kwocie 2.853,57 złotych. M. U. w miesiącach od marca 2015 r. do marca 2016 r. otrzymywał wynagrodzenie zasadnicze w ramach umowy o pracę zawartej

z pozwaną w kwocie 2.008,50 złotych. Następnie w 2016 r. od kwietnia do czerwca zarabiał 2.158,50 złotych, od lipca do października 2016 r. 2.258,50 złotych i w listopadzie 2016 r. 526,98 złotych. Nadto otrzymał on premię roczną za 2015 r. w kwocie 2.702,22 złotych oraz za 2016 r. w kwocie 2.664,47 złotych. P. W. w miesiącach od lipca 2015 r. do marca 2016 r. otrzymywał wynagrodzenie zasadnicze w ramach zawartej z pozwaną umowy

o pracę w kwocie 2.200,00 złotych. Następnie w 2016 r. w kwietniu zarabiał 1.723,33 złotych, od maja do czerwca 1.350,00 złotych, w lipcu 2016 r. 2.450,00 złotych, w sierpniu 2016 r. 1.878,33 złotych i od września do listopada 2.450,00 złotych. Nadto otrzymał on premię roczną za 2015 r. w kwocie 2.787,05 złotych oraz za 2016 r. w kwocie 2.657,95 złotych. A. Z.

w lipcu 2015 r. otrzymał wynagrodzenie zasadnicze w ramach zawartej

z pozwaną umowy o pracę w kwocie 1.890,00 złotych. Następnie w okresie

od sierpnia 2015 r. do marca 2016 r. zarabiał 2.100,00 złotych, od kwietnia

do czerwca 2016 r. 2.250 złotych, od lipca do listopada tego samego roku 2.350,00 złotych, zaś w grudniu 2016 r.

2.445,24 złotych. Nadto otrzymał on premię roczną za 2015 r. w kwocie 2.408,31 złotych oraz za 2016 r. w kwocie

2.570,13 złotych. Wyrokiem z dnia 20 grudnia 2016 r. w sprawie o sygn. akt VII Pa 132/16 Sąd Okręgowy Warszawa

- Praga w Warszawie VII Wydział Pracy

i Ubezpieczeń Społecznych po rozpoznaniu sprawy z powództwa P. A., M. D., D. K., J. M., W. M., K. S., M. U., A. Z.

i P. W. przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z (...) w W. o odszkodowanie z tytułu naruszenia zasad równego traktowania

w zatrudnieniu, na skutek apelacji wniesionej przez powodów zmienił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego dla

Warszawy - Pragi Północ w Warszawie z dnia 31 maja 2016 r., sygn. akt VI P 86/15, w którym to Sąd Rejonowy

powództwo oddalił w ten sposób, że zasądził na rzecz powodów od pozwanej zapłatę kwot szczegółowo w tym

wyroku wykazanych tytułem odszkodowania za naruszenie zasad równego traktowania z odsetkami ustawowymi od

dat szczegółowo w tym wyroku wykazanych do dnia zapłaty. Nadto Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok Sądu

Rejonowego w ten sposób, że uznał za nieważne postanowienia umów o pracę powodów

w niniejszej sprawie zawartych z pozwaną w zakresie wynagrodzenia zasadniczego, stwierdzając, że naruszają one

zasadę równego traktowania

i ustalili, że wynagrodzenie zasadnicze każdego z powodów wynosi od września 2014 r. 2.600,00 złotych, a wcześniej

2.900,00 złotych. Powyższy wyrok został zaskarżony, ponieważ pozwana wniosła skargę kasacyjną, która została

przyjęta do rozpoznania przez Sąd Najwyższy, a następnie oddalona.

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, którego

autentyczność nie była kwestionowana przez strony. Korespondował on przy tym z dokumentacją zgromadzoną w

aktach osobowych powodów. Nadto podstawę ustaleń faktycznych stanowiły dokumenty urzędowe w postaci wyroku z

dnia 20 grudnia 2016 r. wydanego w sprawie o sygn. akt VII Pa 132/16 i wyroku z dnia 13 września 2018 r. wydanego w

sprawie o sygn. akt II PK 135/17. Sąd Rejonowy oddalił również wniosek dowodowy strony pozwanej o przesłuchanie

świadców wskazanych w odpowiedzi na pozew. Świadkowie ci zostali bowiem powołani na okoliczności, które dla

rozstrzygnięcia sprawy niniejszej nie miały znaczenia, co zostało szczegółowo wskazane w uzasadnieniu prawnym

wyroku.

Sąd I instancji zważył, że powództwo podlegało uwzględnieniu w całości.

W uzasadnieniu wyroku wskazano, że wynagrodzenie co do zasady ustalają strony stosunku pracy, podobnie jak na zasadzie zgodnej woli kształtują stosunki prawne, których są stronami w całym szeroko rozumianym prawie prywatnym. Wyjątkowo możliwa jest jednak ingerencja sądu stosownie bowiem do art. 189 k.p.c., który według przeważającego poglądu doktryny i judykatury ma charakter normy materialno-prawnej, nie zaś procesowej. Sąd może orzec

o istnieniu lub nieistnieniu stosunku prawnego lub prawa, jeśli strona procesu ma w tym interes prawny. Sąd może zatem w danej sprawie, na podstawie konkretnego stanu faktycznego, ustalić wynagrodzenie należne pracownikowi odmiennie niż określone zostało w zawartej przez strony umowie o pracę, jeśli zachodzą prawne ku temu podstawy. Tak ustalone wynagrodzenie, w drodze prawomocnego wyroku, jest integralną częścią stosunku pracy i winno być wypłacone - jako świadczenie należne pracownikowi zgodnie z art. 22 § 1 k.p. - w wysokości ustalonej przez sąd. Niedopłata tak ustalonego wynagrodzenia rodzi po stronie pracownika roszczenie o zapłatę, które może być dochodzone na drodze sądowej. Prawomocny wyrok sądowy ustalający wynagrodzenie

w określonej wysokości uzyskuje powagę rzeczy osądzonej, po pierwsze co do wysokości wynagrodzenia, po drugie co do podstaw na jakich zostało tak ustalone. Stanowi tytuł, na podstawie którego pracownik może domagać się zapłaty wynagrodzenia w wysokości ustalonej w wyroku. W sprawie o zapłatę sąd nie jest władny badać zasadności ustalonego prawomocnie wynagrodzenia. Nie jest dopuszczalnym raz jeszcze prowadzenie postępowania w tym kierunku czy możliwe jest ustalenie wynagrodzenia w danej wysokości. Poza kompetencjami jest również ocenianie prawidłowości wydanego wyroku. Sąd bada jedynie istnienie takiego wyroku, wysokość należnego na jego podstawie wynagrodzenia oraz wysokość wynagrodzenia wypłaconego jako elementów koniecznych do rozstrzygnięcia sprawy o zapłatę wynagrodzenia. Wyrok leżący u podstaw roszczenia zapłaty o wynagrodzenie może być zawsze zaskarżony przez stronę go kwestionującą. Utrzymanie zaś w mocy takiego orzeczenia czy to w postępowaniu apelacyjnym, czy kasacyjnym w sposób ostateczny przekreśla możliwość kwestionowania takiego wyroku i zgodnie z powołanym art. 365 § 1 k.p.c. wiąże strony, sąd, a także inne sądy, organy i w wypadkach określonych w ustawie - osoby. Pozwany pracodawca nie może bronić się zarzutami sprowadzającymi się do kontestowania - w istocie rzeczy - wyroku prawomocnego i roztrząsania sprawy w zakresie, w którym została prawomocnie rozstrzygnięta. W ocenie Sądu Rejonowego należało wyraźnie rozróżnić przedmioty poszczególnych postępowań - pierwsze z nich dotyczy ustalenia stosunku prawnego w danym kształcie (art. 189 k.p.c.), drugie zaś spełnienia świadczenia z tak ustalonego stosunku prawnego (art. 22 § 1 k.p.). Drugie z postępowań jest typową sprawą o zapłatę, w której dłużnik może bronić się zarzutami dotyczącymi podstawy prawnej dochodzonego roszczenia lub zarzutem zapłaty. W zakresie pierwszego z zarzutów jest to niedopuszczalne, w sytuacji gdy stosunek prawny ukształtował sąd. Rzeczą dłużnika - pracodawcy jest wykazanie spełnienia świadczenia i jedynie na tej podstawie może on wnosić o oddalenie powództwa. Wobec powyższego pozew o zapłatę wynagrodzenia przewidzianego wyrokiem sądu nie podlega odrzuceniu. Relacja jaka zachodzi między tymi dwoma postępowaniami nie polega więc na tym, że toczą się one o to samo. Ustalenie wynagrodzenia stanowi natomiast kwestię prejudycjalną dla Sądu rozpoznającego sprawę

o zapłatę. Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy Sąd I instancji zważył, że wyrokiem z dnia 20 grudnia 2016 r. Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił wynagrodzenie powodów na kwotę 2.600,00 złotych od września 2014 r. Orzeczenie to jest prawomocne, ponieważ skarga kasacyjna została oddalona przez Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 13 września 2018 r. Powyższe oznacza, że od września 2014 r. powinnością pracodawcy - zgodnie z art. 22 § 1 k.p. - było wypłacenie wynagrodzenia w takiej właśnie wysokości. Tymczasem, jak wynika z przedłożonych przez pozwaną kart wynagrodzeń niekwestionowanych przez stronę powodową co do treści i autentyczności, pozwana w spornym okresie nie wypłacała wynagrodzenia zasadniczego powodom w wysokości jaka została ustalona prawomocnym wyrokiem sądowym. Z poczynionych przez Sąd Rejonowy obliczeń wynika, że kwoty jakich dochodzą oni pozwem odpowiadają różnicy między kwotami wynagrodzenia jakie im się należały w kwocie 2.600,00 złotych, a tym jakie w poszczególnych miesiącach były wypłacane.

Z wypłatą wynagrodzenia w obniżonej kwocie wiąże się również wypłata premii rocznych w niższej wysokości. Pozwana podniosła, że roszczenie o zapłatę

z tytułu premii rocznych jest bezzasadne, gdyż taki element wynagrodzenia nie funkcjonuje u pozwanej. Tymczasem wynika on wprost z kart wynagrodzeń przedstawionych przez samą pozwaną. Okoliczność wypłacania premii

rocznych została zatem udowodniona przez powodów. Pozwana w toku procesu nie zaprzeczała, że nie wypłaciła powodom wynagrodzeń w kwocie 2.600,00 złotych w spornym okresie. Argumentację strony pozwanej podważającą zasadność roszczenia powodów uznać jednak należało za całkowicie chybioną. Oparła ona strategię procesową na próbie sprowadzenia sporu do kwestii, które zostały już rozstrzygnięte i kwestionowaniu wyroku Sądu Okręgowego. Wskazała, że powyższe orzeczenie jest błędne, gdyż zasądzono

w przedmiotowym wyroku ponad żądanie. Tymczasem Sąd Najwyższy zważył odmiennie, oddalając skargę kasacyjną. Pozwana podnosiła nadto, że przepisy prawa nie przewidują roszczenia tego rodzaju, jak to dochodzone przez powodów, a sprawa związana z ich roszczeniem została już nadto rozstrzygnięta. Sąd ten przesądził tym jednocześnie, że roszczenie dochodzone przez powodów ma podstawy prawne. W związku z powyższym, Sąd I instancji oddalił wnioski dowodowe o przesłuchanie świadków wskazanych

w odpowiedzi na pozew. Pozwana powoływała bowiem te dowody na okoliczności już rozstrzygnięte prawomocnym wyrokiem. Sąd jest związany wyrokiem Sądu Okręgowego i nie może prowadzić ponownie postępowania dowodowego w sprawie posiadającej status rzeczy osądzonej. Zauważyć przy tym należy, że od grudnia 2016 r. pozwana wypłacała powodom wynagrodzenia zgodne z wyrokiem ustalającym, a zatem zaakceptowała zasadę wyrażoną

w kwestionowanym przez siebie wyroku od tej daty. Jednocześnie podważa ona tę samą zasadę do tej daty, gdy wyrok Sądu Okręgowego mówi jasno, że wynagrodzenie w kwocie 2.600,00 złotych musi być wypłacane począwszy od września 2014 r. Za niezasadne uznać należało zarzuty pozwanej, zgodnie

z którymi sąd w postępowaniu cywilnym związany jest jedynie skazującym wyrokiem karnym. Odnosi się to także do orzecznictwa sądów rozpoznających sprawy cywilne, w tym spraw z zakresu prawa pracy zgodnie z art. 365 § 1 k.p.c. Również twierdzenia pozwanej, że sprawa niniejsza została już prawomocnie rozstrzygnięta nie są zasadne, gdyż przedmiot tych postępowań był inny. Postępowanie w niniejszej sprawie dotyczy zapłaty. Rozstrzygnięcie zapadłe przed Sądem Okręgowym nie stwierdzało zapłaty, ale tworzyło jedynie do niej tytuł prawny, który posiadał w tym względzie charakter prejudycjalny. Wnioski dowodowe w postaci odpisu wyroku z dnia 6 grudnia 2016 r.

z uzasadnieniem (k. 60 - 74), postanowienia (k. 98), sądowego pisma zobowiązującego (k. 99) oraz pozwu (k. 100 - 107) dotyczą innych postępowań pozostających bez wpływu na sprawę niniejszą. Wyrok z dnia 6 grudnia 2016 r. dotyczy sprawy wprawdzie przeciwko temu samemu pozwanemu, lecz nie

z powództwa powodów występujących w niniejszej sprawie. Brak tożsamości strony powodowej sprawia, że wyrok taki nie jest wiążący dla sądu rozpoznającego sprawę niniejszą, co wynika wprost z art. 365 § 1 k.p.c. Natomiast dokumenty występujące w drugim z postępowań sądowych o sygn. akt VII P 1886/16 dotyczą postępowania toczącego się w zakresie innego przedmiotu związanego z podniesieniem wynagrodzenia do 3.050,00 złotych brutto i odszkodowania. Sprawa niniejsza zaś dotyczyła zapłaty wynagrodzenia wynikającego z prawomocnego wyroku. Relacja między tymi postępowaniami nie uzasadnia ani odrzucenia pozwu ani zawieszenia postępowania. W świetle całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego zarzuty pozwanej kwestionującej tytuł prawny powodów do zapłaty nieuiszczonej im części wynagrodzenia okazały się bezzasadne. Jednocześnie zebrane dowody wprost wskazują, że wypłata wynagrodzenia była dokonywana poniżej należnej obowiązującej w stosunkach pracy powodów wysokości. Powództwo okazało się zatem usprawiedliwione co do zasady i co do wysokości.

Z podniesionych wyżej względów, Sąd Rejonowy orzekł, jak w punkcie I wyroku na podstawie art. 22 § 1 k.p. w zakresie świadczenia głównego.

O odsetkach Sąd I instancji orzekł z mocy art. 481 § 1 k.c. w związku z art. 300 k.p. w wysokości określonej w § 2 tego artykułu. W punkcie II wyroku Sąd Rejonowy orzekł zgodnie z art. 477² § 1 k.p.c.

Pozwana w dniu 29 kwietnia 2019 r. wywiodła apelację zaskarżając w całości wyrok Sądu I instancji z dnia 12 marca 2019 r. i zarzucając mu naruszenie:

- art. 379 pkt 3 k.p.c. polegające na powtórnym rozstrzygnięciu sprawy, która została już prawomocnie osądzona, co skutkuje nieważnością postępowania;

- art. 233 k.p.c. poprzez nieprzeprowadzenie postępowania dowodowego;

- art. 217 § 3 k.p.c. poprzez niewyjaśnienie wszystkich okoliczności spraw;

- art. 11² k.p. poprzez jego błędne zastosowanie i uznanie, że pozwana naruszyła zasadę równego traktowania.

W związku z tym pozwana wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania bądź ewentualnie o jego zmianę poprzez oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na jej rzecz kosztów postępowania za I i II instancję, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu apelacji spółka wskazała, że Sąd I instancji naruszył powagę rzeczy osądzonej, gdyż Sąd Okręgowy wydał wyrok z dnia 20 grudnia 2016 r., zgodnie z którym zasądził na rzecz powodów odszkodowanie. W ocenie pozwanej należy uznać, że postępowanie toczące się przed Sądem Rejonowym jest nieważne. Spółka uznała nadto, że Sąd I instancji nie zbadał, czy różnice

w wynagrodzeniach pomiędzy powodami a pracownikami grupy referencyjnej w Sekcji Ochrony (...) wynikają z przyczyn obiektywnych

i od niej niezależnych, za które nie powinna ponosić odpowiedzialności. Pozwana stwierdziła, że nie doszło do naruszenia przepisów prawa materialnego, gdyż nie naruszono zasady równego traktowania jej pracowników.

Zdaniem spółki wynagrodzenie powodów w okresie spornym mieściło się

w stawkach średnich i w obowiązujących widełkach płacowych przewidzianych dla ich stanowisk zgodnie z wewnętrznymi regulacjami płacowymi.

Powodowie reprezentowani przez radcę prawnego w odpowiedzi na apelację z dnia 23 września 2019 r. wnieśli o jej oddalenie w całości oraz o zasądzenie od pozwanej na ich rzecz kosztów zastępstwa procesowego. W ocenie powodów nie zaistniał stan powagi rzeczy osądzonej, ponieważ postępowanie w sprawie VII Pa 132/16 dotyczyło odszkodowania z tytułu naruszenia zasady równego traktowania w zatrudnieniu, zaś

w niniejszym procesie dochodzą oni wynagrodzenia za pracę za inny czas, aniżeli w sprawie zakończonej. Powodowie uznali, że zarzut zaniechania prowadzenia postępowania dowodowego przez Sąd I instancji jest bezzasadny

i całkowicie sprzeczny z zarzutem dotyczącym naruszenia powagi rzeczy osądzonej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanej jako niezasadna podlegała oddaleniu.

Spółka na wstępie uznała, że zakończone postępowanie przed Sądem Rejonowym obarczone jest sankcją nieważności.

Pozwana powołała przy tym przepis art. 379 pkt 3 k.p.c., zgodnie z którym nieważność postępowania zachodzi, jeżeli

o to samo roszczenie między tymi samymi stronami toczy się sprawa wcześniej wszczęta albo jeżeli sprawa taka

została już prawomocnie osądzona. Jednak w ocenie Sądu Okręgowego stanowisko spółki pozostaje błędne na gruncie

okoliczności zachodzących w niniejszej sprawie. Należy podkreślić, że tutejszy Sąd wyrokiem z dnia 20 grudnia 2016

r. jedynie ustalił dla powodów wynagrodzenia zasadnicze począwszy od września 2014 r.

w kwotach po 2.600,00 złotych brutto miesięcznie.

Prawomocność orzeczenia sądu jest podstawą jego mocy wiążącej, która charakteryzuje się tym, że nikt nie może negować faktu istnienia orzeczenia

i jego określonej treści. Przepis ten wyraża również tzw. pozytywny aspekt prawomocności materialnej orzeczenia

sądowego przejawiający się w jego mocy wiążącej jako określonego przymiotu prawnego rozstrzygnięcia zawartego

w treści orzeczenia. Skutek materialno-prawny prawomocnego orzeczenia oznacza, że prawomocne orzeczenie

odpowiada rzeczywistości stanowi prawnemu, potwierdza go i czyni go niewątpliwym. Jeśli zatem dane zagadnienie

prawne zostało prawomocnie rozstrzygnięte w pierwszym procesie, stanowi kwestię wstępną (prejudycjalną) w innym

procesie, w którym dochodzone jest inne żądanie. Związanie prawomocnym wyrokiem oznacza, że sąd obowiązany

jest uznać, że kwestia prawna, która była już przedmiotem rozstrzygnięcia w innej sprawie, a która ma znaczenie

prejudycjalne w sprawie przez niego rozpoznawanej, kształtuje się tak, jak przyjęto w prawomocnym wcześniejszym

wyroku i w późniejszym procesie kwestia ta nie może być już ponownie badana (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 maja 2003 r., sygn. akt I CKN 263/01).

Sąd Najwyższy wskazał, że w procesie o dalszą - ponad prawomocnie uwzględnioną - część świadczenia z tego samego stosunku prawnego, sąd nie może w niezmienionych okolicznościach odmiennie orzec o zasadzie odpowiedzialności pozwanego. Prawomocne orzeczenie sądu opiera swoje znaczenie na prawach podmiotowych, o które proces się toczył, a udzielając ochrony prawnej realizuje również samo prawo do wymiaru sprawiedliwości, mające swoje konstytucyjne źródła. Dopuszczenie do możliwości rozbieżnego oceniania zasadności tego samego roszczenia, w tych samych okolicznościach, w różnych orzeczeniach byłoby zaprzeczeniem społecznie oczekiwanych reguł ochrony prawnej i naruszeniem zasady zaufania do wymiaru sprawiedliwości. Moc wiążąca ma gwarantować poszanowanie prawomocnego orzeczenia sądu, regulującego stosunek prawny będący przedmiotem rozstrzygnięcia. Prawomocny wyrok, z punktu widzenia jego prejudycjalnego znaczenia także

w innej sprawie, swą mocą powoduje, że nie tylko nie może być zmieniony lub uchylony, ale że nie jest możliwe odmiennie ocenianie i uregulowanie tego samego stosunku prawnego, w tych samych okolicznościach faktycznych i prawnych, między tymi samymi stronami (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 29 marca 1994 r., sygn. akt III CZP 29/94 oraz wyroki Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 2006 r., sygn. akt IV CSK 89/05, z dnia 6 marca 2014 r., sygn. akt V CSK 203/13 i z dnia 4 listopada 2016 r., sygn. akt I CSK 736/15).

W ocenie Sądu Okręgowego z powołanego orzecznictwa wynika,

że zagadnienie prawne, które zostało prawomocnie osądzone w dniu 12 grudnia 2016 r. należy traktować jako stanowiące prejudycjalność w kontekście niniejszego procesu. Tutejszy Sąd ustalił wynagrodzenia dla każdego z powodów, które powinni otrzymać od swojego ówczesnego pracodawcy

od września 2014 r. Ten zakres orzeczenia jest faktycznie prawomocny i inne sądy nie mogą ponownie osądzać tej kwestii. Natomiast powodowie w toku tego postępowania sądowego nie wnosili o ustalenie okoliczności związanych z realizowaniem przez nich stosunku pracy, tylko o wypłacenie przez pracodawcę wysokości wynagrodzeń wynikających z poprzedniego wyroku sądowego. Należy podkreślić, że jest to przedmiot roszczenia inny aniżeli ten, który został już prawomocnie osądzony. Należy zaznaczyć, że spółka nie wykonała w całości wyroku z dnia 12 grudnia 2016 r., ponieważ

z niezrozumiałych dla Sądu Okręgowego względów wypłaciła powodom wynagrodzenia dopiero począwszy od daty, w której zapadło rozstrzygnięcie.

W ocenie Sądu Okręgowego powodowie mieli interes prawny, aby wystąpić ponownie na drogę sądową w celu zasądzenia na ich rzecz wynagrodzenia za pracę za czas, który został ustalony w poprzednim postępowaniu.

Pozostałe zarzuty apelacyjne wniesione przez pozwaną odnosiły się stricte do wyroku Sądu Okręgowego z dnia 12 grudnia 2016 r. W przedmiotowym rozstrzygnięciu ustalono, że powodom należy się wynagrodzenie począwszy od września 2014 r. Zatem wszystkie wnioski dowodowe spółki mające na celu obalenie tego stwierdzenia podlegały oddaleniu. Sąd I instancji nie naruszył wobec tego żadnego z przepisów prawa procesowego, bowiem wyjaśnienie kwestii istotnych w niniejszej sprawie nie mogło wiązać się z prowadzeniem postępowania dowodowego w zakresie, w którym istnieje już prawomocne orzeczenie. Nadto należy zauważyć, że zarzut ten jest w całości sprzeczny z poprzednim dotyczącym powagi rzeczy osądzonej. Gdyby uznać zgodnie

z pozwaną, że należało odrzucić pozew na samym początku postępowania sądowego, wówczas prowadzenie jakiegokolwiek postępowania dowodowego

w toku procesu byłoby całkowicie niezasadne. W niniejszej sprawie powaga rzeczy osądzonej nastąpiła wyłącznie co do samych ustaleń Sądu Okręgowego, które zostały zawarte także w treści wyroku ustalającym, że powodowie mają prawo do wynagrodzenia od września 2014 r. Wobec niewykonania w całości przez pozwaną wydanego rozstrzygnięcia ustalającego prawo, powodowie wnieśli pozew, który okazał się w pełni zasadny. Natomiast przyjmując za spółką, że w sytuacji zaistnienia powagi rzeczy osądzonej, prowadzenie postępowania dowodowego byłoby w pełni nieuzasadnione.

Z kolejnych tez aktualnego orzecznictwa wynika, że w procesie

o świadczenie okresowe przysługujące powodowi na podstawie określonego stosunku prawnego za kolejny okres wymagalności, nie jest dopuszczalne ponowne badanie i ocenianie przez sąd zdarzeń prawnych, odnoszących się do zasady odpowiedzialności pozwanego, w takim zakresie, w jakim były one przedmiotem rozstrzygnięcia w prawomocnym wyroku wydanym w procesie między tymi samymi stronami o świadczenie należne za wcześniejsze okresy wymagalności (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 12 lipca 2018 r., sygn. akt III CZP 3/18).

Na tej podstawie Sąd Okręgowy zważył, że zarzut naruszenia art. 11² k.p. poprzez jego błędne zastosowanie i uznanie, że pozwana naruszyła zasadę równego traktowania mógłby być konstruowany na etapie postępowania sądowego o sygn. akt VII Pa 132/16. Przedmiot procesu w tamtej sprawie dotyczył w głównej mierze naruszenia zasady równego traktowania w sferze wynagrodzeniowej. Wobec tego dyspozycja przepisu art. 11² k.p. pozostaje w całkowitym oderwaniu od sporu dotyczącego wynagrodzenia za pracę, które zostało już ustalone na rzecz powodów w odrębnym postępowaniu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 385 k.p.c., jak w punkcie 1 wyroku.

O kosztach procesu Sąd II instancji orzekł w punktach 2-8 wyroku zgodnie z art. 98 k.p.c. Należało zasądzić na rzecz powodów koszty zastępstwa procesowego, ponieważ pozwana została uznana za stronę przegrywającą proces w całości. Sąd Okręgowy zasądził na rzecz:

- D. K. kwotę 337,50 złotych na podstawie § 2 pkt 3 w zwią

zku z § 9 ust. 1 pkt 2 w związku z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 r., poz. 265) zwanego dalej „rozporządzeniem”;

- P. Z., K. S. i P. W. kwoty po 675,00 złotych zgodnie z § 2 pkt 4 w związku z § 9 ust. 1 pkt 2 w związku z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia;

- M. U., J. M. i P. A. kwoty po 1.350,00 złotych w rozumieniu § 2 pkt 5 w związku z § 9 ust. 1 pkt 2 w związku z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia.

SSO Renata Gąsior (spr.) SSO Marcin Graczyk SSO Agnieszka Stachurska

ZARZĄDZENIE

(...)